

FLORICELE

Foia teatrală, ese și dată în seara de luna

Nº 1

Poi, 3 Ianuarie

1863.

Motto

Dinu tenereția sa ne cîstigam în fișele de care vine
a ne bucura la bătrânete. Cîteva să trăia temporul
noșterilor săi vînători bătrâni Cluj

Unei suflete ruinate.

(findea.)

In padură orasului vedemă trei bărbați: pre
vîru medicu, pre Mendreanu și pre Aleandru.

Duclatorii stau în locu anumite. Medicul nu
mara de trei ore, s'aturci pistoile se slobodă.

„E nimerețu, — disc Mendreanu cu tonu slabită, și
acădută la pămîntu. —

Medicul și Mendreanu fugire la elu, dar nu
na se află de neîndecabila. —

Întru acestu tristu momentu se apropiu repede
catra ei o carutie din care se scoborii Constantinu, și vîdindu
pe Aleandru în sangelesi răcandu s'a dusă la elu, și a
plecânduse pre elu, — întristată au disu: — Alexandre! Ale-
sandru! ce ai facută!

De acestă tonu cunoșcutu și au mai deschisă ochi și vedindu
pe Constantinu i-a strânsă maria și cu tonu muritoriu a
grăbitu.

— Frate car-ta-ma — eu-pen-tru. — As-pa-sia morii. — Si
după aceea peste puținu tempu în bratiele amicului său
sau datu sufletulu.

Mendreanu la acestu tristu actu, stetea incremenită,
tulburată uitânduse îci colea. Si vedindu pe Constantinu
redescanduse dela repausatului; și începutu a fu
gu, si ajungandu într-unu locu mai departatul, a scosu
unu pistolu; si înainte de ce l-ar vrutu putea impiedca,
Constantinu și Medicului s'a impuscatu și a cădutu
morti.

Că ce lău adusă pe Alessandru în orașul N.... Ea în
plinirea axia tristei "antemplari";? — și ca cum a venită
vedea acestu repausiosu actu Constantinu, — nu mi e delip.
Dacă ei a dedicatela, anticlapte crătoré singura și postă explica.

Nu mai are unu cuvintu despre Aspasia. — Ea în tătă
dilele merge la mormantulu lui Alessandru. Acolo plange
cu gele embrătășindu mormantulu; și pre carele nu lău
iubitu în viația, pre acela după moarte el adora. Într'u
demoniatie s'a aflată moartă pe mormantulu lui Alessandru.

Eara prințulă, carele l'a avută d'in imprumutata
dragoste cu Mendreanu, după moarte lui; — judecatoria
i-a datu u parte d'in viația lui, d'in care apoi s'a
crescutu prințulă în casă orfanilor.

Pustiniu Popoviciu.

Romanulii.

Eu sună făciorelă de romani,
stăvindu nascere curata,
Din brazi coloii lui Traianu
Din nețea multă amata.

La peptu de romana nutritu,
Cu dulce lapte a mamei;
Care de micu m'a intarită,
Te fiu amatalu nației.

Po pamentii romani sum crescută
Cu sangeriose arme.
Vechii străbuni au ocupatū,
Din acele mani varvare.
Cu nepusa fericire,
Am primitu numele formosu;
Si cu dulce suvenire
Romanii amu dice sum norocovu.
Fata romana voi iubi
A naciunii fia dulce
Si pe aceasta m'oi trudi
De sotiemu a mo dice

Romanilor fiu a nascu,
E faptă multă adorosa
A celorasi fiu a crescu,
E fericire formosa.
A natiui blasphemii romane,
Pe aci parinti renegati,
Acaraora rumuri romane,
Sunt in limba ne invetiati.
Pe aci parinti renegati
Incungiuai tu romane,
Fie in rangu catu de inalti,
Siu numai fie ca tine.
Ioan Petroviciu.

Catra Tata.

D e ceva dulce sub soare,
Siu marită in lumea lata;
Nu asemene-acei simtire,
Cis are-unu fiu catra tata.
Animamă franta multă ofteara
Al meu pre dulce parinte,
Cu u'data se te mai védia.
Oh! Oh! ofteara fericinte.
Animamă era ca si u' flore,
C incepe a se jaldi,
Si pe pamentu sperare n'ure,
Landa frindia azi desvali.
Dar famă despore sanitatea
Tatalui meu celu pre dulce
Asaimi stimpura durerea.
Oh. Oh! asta tareni place!.

Oh! macar tōte de sărău duce,
 Numai tata meu romana;
 Totuși voi fi celu mai ferice,
 Viatiamî dulce serina.
 Departareamî nu te întristere,
 Ca sufletumî între voi este;
 Fuge și săbra în tipu de radie,
 Si ne vedințu ve si opteste:
 Fiti ferice dulci parinti și frate
 Si viația voastră aiba
 Dulceatia, ca promii cei udati,
 De răză aurorei mundra!

Isaia Montia

Tiamii primitu....

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Tiamii primitu scrisoarea
 Cetățamui de suteori,
 Si car dup'acea
 Dieul sci de catorii.
 Tota literă in ea
 Era steoa c'e de susu,
 Si totu ordului d'in ea
 E de unu angere compusu.

De frumoset una,
 Cu roositia soorosa.
 Ca si frumoasa Sabina
 Amata mea maestosa.
 Cristolati acesta
 Va fi talismanul meu.
 Pona l'oi inbracisia,
 Viatia - si totul meu.
 Terentiu Dimitrescu.

Rogamu pre D. Domnii prenumeranti, ca Prestand i'a
 din luria lui Decembrie 1862 sa ne o imanuere.

Terentiu Dimitrescu
 Editoru.

Iustinu Popoviciu
 Redactoru responditoriu.